

EGÉSZSÉGÜGYI ALKALMAZOTTAK LAPJA

A betegápolók, ápolónők, okl. bábák, fürdősök, fürdősnők, masszörök, vizgyógykezelők, pedikűrözök, uszómesterek stb., kórházi segéd munkások és rokonszakmával foglalkozók hivatalos szaklapja.

A Szövetség hivatalos órái: reggel 9—12-ig, d. u. 3—7 óráig. Díjtalanul közvetít intézetek, klinikák, kórházak, szanatóriumok, fürdők és magánosok részére képzelt személyzetet helyben és vidékre.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VII., Dohány-utca 74. I. em. 16
Telefon: József 422—24.

SZERKESZTŐ:

Dr. RAJNAI BÉLA

orvos, elnök

FELELŐS SZERKESZTŐ:

SZIEBEN F. JÓZSEF

Hirdetések a legutányosabban felvételnek.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési ár: 1/4 évre 1 Pengő 20 f. (15.000 K.)

Szociális és karitatív munka.

Szövetségünk immár a tizedik éve áll fenn. A reánk nézve oly szomoruan végződő világháború, majd az azt követő forradalom és kommun bukása után kezdte meg működését a szövetség. A szövetség keretén belül teljes autonóm joggal működik a Magyarországi Betegápolók és Ápolónők Egyesülete és a Magyarországi Fürdőalkalmazottak Szakegyesülete.

Nem könnyű munka volt a vezetésnek a kommun után a demoralizált tömegekkel a nemzeti, keresztlyén és szociális gondolat szolgálatába bevonni. Még nehezebb munkát adott a kommunisták által mindenből kiforgatott két egyesület talpraállítása. Mégis a céltudatos munkának meg lett az eredménye. A szervező munkánk mellett nem mulasztottuk el az egészségügyi alkalmazottak gazdasági helyzetét a viszonyokhoz mérten javítani. Bár e téren is sok nehézséggel kellett megküzdenünk, főrekvésünket e téren is eredmény kísérte.

Bár lassu, de céltudatos munkánkban immár nyolc éven át nagy segítő fársunk volt az „Egészségügyi Alkalmazottak Lapja” című kis szaklapunk, melynek hasábjain sérelmeinket, panaszainkat még oda is eljuttathattuk, ahová egyébként talán személyesen el sem érthünk.

Hosszu évek után sikerült a szövetségnek és a kötelékébe tartozó két fennnevezett egyesületnek is a beruházása és pénzügyi helyzetének biztosítása. Szövetségünk a két egyesületünk vezetésével karöltve tovább fáradozott tagjaink szociális és karitatív biztosítása érdekében a szövetség keretén belül is. Így elsősorban kell megemlékeznünk arról, hogy 1923—24-ben sikerült nagy áldozatok árán egy ideiglenes Otthonot biztosítani azon tagjaink részére, akik csaknem megfizethetetlen albérleti lakásokban laktak. Ebben az Otthonban 1925. április havában nyertek — az akkori 500—600.000 koronás havi lakbérrel szemben — 200—300.000 koronáért elég csinosnak mondható egészséges szobákat. Ez az ideiglenes Otthon ma is fennáll és ma is 16—24 pengő havi lakbér mellett lakják. Amint ebből is látható ezen a téren is azon tagjainknak, akiknek részére módja volt a vezetésnek bentlakást biztosítani 80—100% könnyebbedést tudott biztosítani. Sajnos azonban ez csak tagtársaink kis hányadának biztosítását jelentette e téren és ez csak ideiglenes jellegű Otthon maradt.

Eljön az idő, amidőn ezt ki kell üríteni. Azonban ez nem is volt és nem is lehetett az az Otthon, amelyet szövetségünk betegápoló egyesületének vezetése már több mint tizenhat éve elgondolt. Egy biztos alapokon nyugvó Otthonra van szükségünk, amely nemcsak azoknak biztosít

olcsó hajlékot, akik munkaképesek, hanem olyan Otthon kell nekünk, amelyben azok is nyerhessenek elhelyezést, akik megrokkannak, vagy kiöregednek a munkából. Nyugodt, gondtalan életet kell biztosítanunk azoknak, hogy megrokkánás vagy kiöregedés esetén ne legyenek kényóradományokra utalva. Ezen fáradozott a betegápolók egyesületének vezetése. Több évi fáradságos és a tagok által is megértéssel támogató munkánk eredménye, hogy ma már, mint azt lapunk hasábjain ismertettük sikerült a VIII., Dobozi-u. 45. számú ház megvételével egy végleges Otthon alapjait lefektetnünk. Igaz, hogy ez még csak alapját képezi annak, amit a vezetés kíván a tagok részére biztosítani. Azonban meg van az alap és most már, ha lassan is, ki kell azt úgy építenünk, hogy az minden igényeknek megfelelően álljon minden tagnak a rendelkezésére. Hogy ezt milyen formában kívánjuk, erről már irtunk és egyelőre ezzel nem is foglalkozunk ismételtlen. Ha meg lesz hozzá az anyagi lehetőség, vissza fogunk erre még térni.

A betegápolók és ápolónők részére a vezetés három évvel ezelőtt egy betegség és elhalálozás esetére szóló segély-alapot létesített. Ez az alapunk rövid fennállása alatt sok segítségért szoruló tagunkat segítette meg nehéz napjaiban. Hogy nemes hivatását áldásosan töltötte be, azt majd a közeljövőben külön is ismertetni fogjuk számszerű adatokkal.

A vezetés tagjaink jövőjének biztosításában tovább kíván menni és e célból legutóbb f. évi október 1-ével újabb alapot létesített. Ez az alap a rokkantság és agkori biztosítás. Erre az alapra minden tagunk köteles havonként husz fillért fizetni. Ezen újabb szociális gondoskodásunknál jól esik az a tudat, hogy nem egy tagunk akad már, aki a husz fillért e célra kevésnek találja, azzal indokolva, hogy abból nem sokat lehet nyújtani. A vezetés, mint minden esetben, e főrekvésével is számolt vetett és meg van győződve, hogy e kis összeg mellett is eleget fog tudni tenni vállalt kötelezettségének. A vezetés a múltban se kért és a jövőben se kér olyant, amit tagjaink nehéz napjaiban megcsorozva vissza ne tudna adni.

A fürdő-egyesületünk vezetése is szükségét látta annak, hogy egészséges, szerves életet egy egyesületnek csak úgy lehet élnie, ha ahhoz meg van a „kultur-háza”. E célból ott is megindult a komoly szervező munka egy székház megszerzésére. Ez a munka még alig feléves és ha nem is mérföldes gyorsasággal halad, kitaró, lelkes munkával ez is meg fog élni. Sok nehézséggel kell azonban megküzdenie a vezetésnek, míg ez a megvalósulás révébe jut. Sok megértés és még több áldozatkészség kell hozzá a tagok részéről.

A szövetség vezetésének legújabb karita-

ív munkája a karácsonyi ruhasegélyezés. E főrekvésünkkel segíteni akarunk azon tagjaink gyermekeinek felruházásában, akik nehezebb anyagi körülmények között élnek és sok gondot okoz a gyermekeik ruházatása. Már az eddigi jelentkezettek száma is igazolja, hogy a vezetőségnek ezen újabb főrekvése is nagy fontossággal bír.

E cikkünkben csak főbb vonalakban vázoljuk egy kis részét azon munkának, amelyet végeztünk és ami igazolja, hogy egyesült erővel nagy és áldásos működést lehet kifejtetni. Ez a kis vázlatos ismertetése szövetségünknek és két egyesületünknek is kell, hogy körünkbe vonzza az összes egészségügyi alkalmazottakat.

Bürger József.

A Fürdősök Egyesülete f. évi október hó 21-én kedves, lélekemelő ünnepélyt rendezett a Szt. Gellért-gyógyfürdő nagyhalljában. Az ünnepély *Bürger Józsefnek* szólt, aki a szakegyesületet megalapította és aki hosszú éveken keresztül elnöke is volt. A szakegyesület mai vezetősége háláját akarta leróni *Bürger Józseffel* szemben, amikor ezen ünnepély keretében leleplezte jól sikerült képmását és ezáltal a szakegyesületben megörökítette emlékét, hogy mindenkor ott lebegjen a fürdőmunkásság szeme előtt annak a képe, aki fáradtságot nem ismerő szorgalommal és odaadással építette ki azt a szervezetet, amely azóta és most is, valamint a jövőben is az egyedüli, amely a fürdőmunkásság ügyes-bajos dolgait anyai szeretettel gondozza.

Az ünnepélyen megjelentek *dr. Okolicsányi-Kuthy Dezső* egy. tanár és *Bánlaky Géza* vez. igazgató urak. A szakegyesület orvoselnöke *dr. Dalmady Zoltán* egy. tanár ur külföldön való tartózkodása miatt nem jelenhetett meg.

Az ünnepélyt *Nagy Pál* ügyv. elnök nyitotta meg, aki üdvözölte az ünnepélyen megjelenteket. Majd keresetlen, meleg szavakkal méltatta az ünnepeltnek azon munkásságát, melyet a szakegyesület megalakítása körül és annak vezetésében kifejtett. Beszéde közben a képről lehullott a lepel és *Bürger Józsefnek* jól sikerült képmása szemléltetően állott az ünnepélyen megjelent fürdőmunkásság előtt.

Bürger József meghatottan és könnyezve mondott köszönetet a nem várt megtiszteltetésért, melyben őt a fürdőmunkásság részesítette.

Az ünnepélyt mintegy 150 terítékes vacsora követte. A vacsora közben *dr. Okolicsányi-Kuthy Dezső* egy. tanár szólt fel. Felszólalásában megemlékezett arról, hogy maga is abban a szerencsés helyzetben volt, hogy az egyesületnek jó hírnevének kiépítésében közreműködhetett.

Pellák Sámuel üdvözölte *Bürger Józsefet*, mint olyat, aki a szakegyesületet megalapította és akivel annak idején együtt dolgozhatott, valamint azon örömeinek is kifejezést, adott, hogy *dr. Okolicsányi-Kuthy Dezső* egy. tanár ur és *Bánlaky Géza* vez. igazgató ur személyes megjelenésükkel emelni voltak szivesek az ünnepély fényét. Majd megemlékezett *Nagy Pál* ügyv. elnökről is, aki jelenleg méltó utódként tölti be az ünnepelt helyét.

Azután *Szieben József*, a szakegyesület főtitkára szólt az ünnepelttől és az estélyen megjelent előkelőségekhez. Majd a szervezeti élet fontosságát ismertette. A szakegyesületet,

mint a fürdőmunkásság édesanyját állította oda, amely szeretettel gondozza azokat a kérdéseket, amelyek a fürdőmunkásság fájó sebeit képezik és ami megérdemli, hogy a fürdőmunkásság ne bánjon vele úgy mint egy mostohával.

Bánlaky Géza vez. igazgató ur szólt meg fel, aki a magyar fürdő-ügy nagy optimistájának vallja magát. Ugy érzi, hogy Magyarország fürdőkultúrája ki fog fejlődni és egyszer el fog jönni egy szebb és jobb jövő. A fürdőkultúra kiépítésére, együttműködésre hívta fel a fürdőmunkásságot.

Az ünnepélyen megjelentek a legjobb hangulatban a késő éjfél óráig maradtak együtt és a legjobb benyomással hagyták el az ünnepély színhelyét.

Külön kívánunk még megemlékezni, hogy *Nagy Pál* ügyv. elnök a megjelenteket a fürdőmunkásság székházának megvalósításának segítésére hívta fel. Valamint megemlékezett az újabban megalakult egészségügyi sportegyesületről és kérte a megjelenteket, hogy aki kedveli a sportot, legyen annak támogatója.

Világi ápolónők vigyázzatok!

A cimben foglalt felkiáltás egyben figyelmeztetés is. Nehéz időket élünk. Nagyon kell dolgoznunk és vigyáznunk, mert veszély fenyeget a nagy munkanélküliség és sűrű elbocsátás folytán. Nézzetek körül, mit láttok, ha bármi zavar történik is a kórházakban? Rögtön benne vagyunk. Mint azt már számtalanszor megirtuk, ugy most is felhívjuk a világi ápolónőket, legyenek tisztában azzal, ha nem állnak hivatásuk magaslatán, ugy könnyen veszített ügyünk lesz. Nézzetek szét, ugy jobbról, mint balról kenyerünkre törnek.

Sokan vannak olyanok már ma is e pályán, akik talán évekkal ezelőtt még lealázonak tartották, semmibe vették a betegápolást és ma, amikor változtak a viszonyok, a megélhetés gondjai rájuk is nehezedtek, e pályán keresik boldogulásukat. Mindent el kell szenvednünk, mert ezzel mutatjuk meg szívósságunkat. Mint mindig, most is fáradhatatlanul dolgozzunk, becsülettel, ne aggasszon, hogy „rendiek” jönnek, ne aggasszon, hogy „urinnők” jönnek. Mi csak dolgozzunk. Mint mindig, ugy most is a *becsülettel végzett munka* a mi fegyverünk.

El kell jönni a mi időnknek is. El kell jönni a mi kinevezetésünk idejének is, mert hosszú évek becsületes munkájával érdemeket és jogcímet szerzünk rá. Nem lehet, nem szabad engedni, hogy lelkiünkön a kétség erőt vegyen és elvegye munkakedvünket.

Aki jó volt 10–15–20 évig a beteg ágyánál, a legkritikusabb járványos időkben, mi, kik épen ugy dolgoztunk, amikor nagyon is kevés volt a fizetés, mint amikor már többet adnak, mi, kik sohasem állítottunk fel lehetetlen feltételeket azokkal szemben, akik sorsukat intézték, kell, hogy jók legyünk most is és a jövőben is. Mi nem átmeneti kereseti lehetőségnek tekintjük a betegápolási pályát, sem olyanak, ahol nem kellene dolgoznunk. Mi valljuk és élünk az evangélium igazságával, hogy „ki nem dolgozik, az ne is egyék,” „aki dolgozik méltó az ő bérére.”

Most is éberén vigyázzunk és látjuk, hogy milyen rettenetes antiszociális intézkedésekkel igyekeznek kedvünket szegni. Ha csak az élle-

mezésre mutatunk rá, már itt is milyen nagy ellentétet látunk. Akik ugyanazt, de talán nem ugyanannyi munkát végeznek mint mi, mennyivel jobb élelmezést, jobb bánásmódot élveznek, tanítják őket és dédelgetik. De ez nem baj, mi csak dolgozunk, jön majd az az idő, — hiszen sokszor láttuk — hogy az uri hölgyek meg fogják unni ezt a nehéz életpályát, mert hiszen nem születtek arra, hogy életük végéig mindig a jajt hallgassák. Példa a sok háborus önkéntes ápolónő, meg a „Gondviselésbeliek.”

De mi tudjuk azt, hogy nekünk dolgozni kell. Mi arra születünk és ha az Isteni gondviselés ide állított a betegágyhoz, imádkozva dolgozunk, de vigyázva imádkozunk.

Egyet azonban ne feledjetelek, hogy hátunk mögött itt a szövetségünk, az egyesületünk, amely őrt áll, védelmezt, tanít, lehetővé akarja tenni, hogy tudásban mi is felvehessük a harcot. Arra szolgál a tanfolyamunk, hogy szaktudásunk készségét fejleszthessük és ezt teljesen díjtalanul tartjuk fenn, amit csupán dr. Rajnai Béla orvoselnök urunk fáradságos munkásságának és segítő társának dr. Schöller Károly főorvos urnak köszönhetünk.

Azonban az egyesületünk mindig csak olyan erős, amilyen a tagok száma. Mentől több tagja van, annál erősebb. Vigyázzatok, hogy mindenki bent legyen, aki pedig bent van, igyekezzék úgy dolgozni, hogy munkáján meglássék a szervezeti élet csiszoltsága, fegyelmezettsége. Ha nem közbénk való, azt ugyanis kiközösítjük sorainkból. Hulljon a fergese. Ha így teszünk, ha így dolgozunk, úgy ne féljünk, mert a szövetség mellettünk áll. Tehát becsületesen dolgozunk munkahelyünkön és vigyázva.

A szövetség őrt áll, az egyesület értünk dolgozik!

Balázs Flóra, alelnök.

Mi van a véglegesítésünkkel?

Itt is, ott is látjuk és olvashatjuk, hogy egyes helyeken intézkedések történtek arra érdemes ápolónők szakalitiszté történet előléptetése céljából. Legutóbb — mint lapunk más helyén megirtuk — a kultuszminiszter több ápolónőt elismerésével tüntetett ki, hosszú évi odaadó szolgálatukért.

Szövetségünk vezetősége a fővárosi kórházaiban hosszú éveket eltöltött ápolónők kinevezetése érdekében számtalan esetben évről-évre memorandummal is és küldöttségel is megkereste a főváros tanácsát, azonban biztató, megnyugtató ígéretnél az ügy tovább nem jutott. Pedig szövetségünk vezetősége ily módon sok szép ígéretet kapott.

A kórházi bizottság f. évi október hó 2-án megtartott ülésén dr. Krizs Árpád szövetségünk ügyvezető elnöke, szföv. bizottsági tag, mint már sokszor, most is szóvá tette az ügyet és a következő kérdést intézte az ülést vezető Némethy Béla tanácsnok urhoz:

„Már sokszor elmondottam és most is kénytelen vagyok ismét megkérdetni, milyen stádiumban van az ápoló személyzet véglegesítése? Már 6 év óta minden költségvetési tárgyalásnál felszólaltam ebben a kérdésben és mindig kaptam ígéretet, hogy megoldják. Most azonban már úgy kérdézem, van-e remény arra, hogy a közel jövőben ez a kérdés megoldást nyer olyan értelemben, hogy legalább azok, akik már 10—15 év óta szolgálnak a főváros kórházaiban, véglegesítést kapjanak. Legalább ez a régen szolgáló ápoló-személyzet nyerien reményt arra, hogy véglegesítést és nyugdíjat fog kapni és ne az a sors várjon rájuk, hogy kegyképen keljen elfogadniok egy pár pengő ellátást. Nagyon kérem az ügyosztály vezetőjét, erre adjon választ.”

Némethy Béla ur, a közegészségügyi ügyosztály tanácsnoka dr. Krizs Árpád bizottsági tagnak a felszólalására kijelentette, hogy a véglegesítés ügyében kidolgozás alatt áll egy tervezet és amint az ügyosztály elkészült vele, azt elő fogja terjeszteni.

A magunk részéről minden ígéretnek örülünk, amely szociális szempontból a munkásság helyzetét van hivatva szolgálja. Ezen ígéretnek is szívből tudnánk örövendni, ha már nem kaptunk volna ez ügyvel kapcsolatosan számtalan esetben ígéretet. És ha ezen újabb ígéretet kétkedve fogadjuk, ez csak azért van, mert már sok, eddig teljesítetlen ígéretet kaptunk. Felvetjük a kérdést, vajon ez is pusztán ígéret marad-e, vagy pedig ezáltal valósággá válik? Végre is reméljük ezt, mert most már olyan illetékes vezető ember ajkáról hallottuk e kijelentést, akinek hinnünk kell és a kinek a szava tetté válhatik.

Strandfürdő a Lágymányoson.

Az utóbbi években mind nagyobb lendületet vett a strandfürdők építése. Sajnos azonban ezeknek a strandfürdőknek a belépő díjai a szegényebb munkásnéposztálynak nem adták meg a lehetőséget a látogatásra, mert azok nem állottak arányban a kereseti viszonyokkal.

Pedig ha visszatekintünk az emberiség kultúrtörténetére, azt fogjuk találni, hogy a fürdő minden formájában a népegészség legfontosabb tényezője volt.

Az ó-kor fürdői ma is még a legnagyobb csodálkozást váltják ki bennünk és hirdetik a régi kor testi kultúrájának nagy kifejlődését.

Városunk házai, bár kifelé palotákat mimelnek, belül fulnyomó részt fürdőszoba nélküli lakásokból állanak.

Ez az oka annak, hogy a pesti ember fokozottan rászokik a nyilvános fürdőre.

Az idei nyári kánikula azután kiváltotta az emberekből a már réges-régen lappangó panaszt, hogy nincs elég uszodánk és a strand-fürdők részint megfizethetetlenek, részint szűkek.

A hangos panasz ugylátszik megértő fülekre talált, mert amint azt Dréhr államtitkár nyilatkozatából megtudjuk, a népiéleti minisztérium átérezte a kérdésnek fontosságát és keresi, mi módon lehetne ezen a bajon segíteni.

E célból már a népiéleti miniszter utasítására Dréhr államtitkár szakemberek kíséretében bejárta a lágymányosi holt Dunaágot, hol is a népiéleti minisztérium a fővárossal karöltve kívánja megvalósítani a szélesebb néprétegek részére, cca 15—20.000 embernek szolgáló strand-fürdőt.

Bécs városa a tanulók részére ingyen fürdőt ad, míg a népfürdőket, Duna-uszodákat oly végtelen alacsony áron állítja a széles nagy tömegek rendelkezésére, hogy ennek következtében — amint a statisztikai adatok mutatják: 1913-ban a városi fürdőknek 4,049.341 látogatója volt, mely már 1925-ben 6,393.341 látogatóra, azaz 57%-al föbbre emelkedett.

Ilyen olcsó fürdőkkel, sajnos, Budapest kellő számban nem rendelkezik. Nálunk csak olyan luxusfürdők állnak nagy belépti díjakkal rendelkezésre, melyeket csak az amugy is fürdőszobával rendelkező jobb anyagi helyzetben levők használhatnak.

Pedig nem azok részére kell legelőször fürdőt építeni, kiknek amugyis módjukban áll

otthon fürdeni, illetve drágább strandokat is igénybe venni és akik csak szórakozásból, luxusból járnak a fürdőbe, hanem azok részére kell elsősorban népfürdőket létesíteni, akiknek nincs fürdőszobájuk és így rászorultak a nyilvános fürdőre.

Tehát nemcsak luxusfürdőre van szükség, hanem olyan fürdőkre, melyek egyrészt nem drágák, azaz arányban van belépési díjuk a város széles rétegeinek kereseti lehetőségeivel, másrészt minden egyéb költség nélkül, azaz gyalog, vagy villamoson elérhetőek.

Igen jól beváltak fenti elvek szerint a külföldön a város körzetében elosztva felállított népfürdők, melyekben elenyésző csekély összegért meleg és hideg zuhanyok, kád-fürdők és uszodák állanak kellő számban rendelkezésre.

Örömmel kell tehát üdvözlőnünk a lágymányosi strand-fürdő ideáját. De ugyanekkor intő példának és tanúságul kell, hogy szolgáljanak a Széchenyi-strandfürdő felépítésénél tapasztaltak.

Ily nagy tömegek befogadására szolgáló fürdőt már nem lehet a meglévő kisebb fürdők mintájára, csak egy egyszerűen felnagyítva megcsinálni, mert ez esetben a nagy tömegek fogadása és elhelyezése csodót mondana.

Új eszmékkel és új technikai elgondolásokkal lehet csak az ilyen újszerű problémát megoldani.

Terv szerint a lágymányosi strand-fürdő a Duna mellett létesülne a holt Dunában beépített ovális formájú medencében, melynek közepébe, szintén oválisan, és pedig földdel feltöltve volna terraszterület kup alakban kiképezve a homokfürdő. Ebből indulna ki és T alakban nyulna be a nagy Dunába egy moló, mely a Duna vizét az oválisan szaladó medencébe bebocsátaná, illetve irányítaná. A bebocsátási helyen egy vízszűrő lenne és egy vízduzzasztó, úgy hogy a fürdő vize megtisztítva, zuhatagszerűen ömlene és körben végigfolyna a medencében, hogy a másik végén újra a nagy Dunába visszakerüljön.

Ily módon állandóan tisztá, friss folyóvíz folyna a medencében. A fürdőnek 4 bejárata volna a nagy tömegek befogadására és elosztására.

A kabinok bekerítésül is szolgálnának, melyek fölött terrasz létesülne és amelyről 4 összekötő hid vezetne a homokfürdő terraszra, melynek tetején egy óriási étkező, szórakozó, esetleg táncterem zenekarral — volna.

A fedett élkező teteje lég- és napfürdő volna, zuhanyokkal és kerítéssel elzárva.

A kabinok egy része oly nagy volna és úgy volna berendezve, mint a „hélvégi“ házak, hogy a szegényebb családok egy része már szombat délutántól vasárnap estig kipihenhesse magát a szabad levegőn és rendes kényelem és felügyelet álljon e célból rendelkezésre.

Reméljük, hogy a népjóléti miniszterium terve az összes illetékes faktorok támogatása révén hamarosan meg is valósul és Budapesti városa, széles néprétegeinek szórakozására és egészségére szolgáló hatalmas intézménnyel fog gyarapodni.

Mi fürdőalkalmazottak az egészségügyi szempontok figyelembevételével mellett a tervet abból a szemből is örömmel üdvözljük, hogy annak megvalósulása esetén sok kényér után vágyó fürdőalkalmazott fog elhelyezést nyerni. A vezetőségnek már most figyelemmel kell kísérni e terv mikénti alakulását és amennyiben az valóra válna,

úgy kellő időben meg kell tenni a lépéseket, hogy oda csakis szakképzett fürdős személyzet nyerhessen elhelyezést.

Vegyes hírek.

Házasság. *Kulpa Angella* kartársnőnk és *Szerowski Barna* f. évi szeptember hó 19-én a Rókusi kápolnában házasságot kötöttek. — *Gábris Mária* kartársnő és *Csókás Sándor* a Salétram-utcai református egyházban f. évi szeptember 11-én házasságot kötöttek. Szívvel kívánjuk, hogy mindkét pár házassága boldog és örök hűségü legyen.

Elismerés. A kultuszminiszter *Magyar Mária* szakalliszt-főápolónő, *Grenda Mária, Resch Józsa, Pongrácz Józsefné* és *Kákonyi Róza* ápolónővéreknek, a debreceni tudomány-egyetem belgyógyászati klinikájának szolgálatában a betegápolás terén több éven át kifejtett odaadó és eredményes működésükért elismerését nyilvánította.

Fürdősök székház ügye. A szakegyesület vezetősége kéri mindazokat, akik a székházra kölcsönt jegyeztek elő és azt még be nem szolgáltatták, sziveskedjenek a titkárságnál a jegyzett összeget befizetni. Akik nem jegyeztek és kölcsönt óhajtanak adni, sziveskedjenek ugyanilyen módon a kölcsön összeget eljuttatni.

Minden tagtárs és tagtársnő erkölcsi kötelessége legalább egy-két havonként egy kórházalappal bélyeget megvenni. Kapható a megbízottainknál és a titkárságnál.

Igazgatósági ülés. A Betegápolók Egyesülete f. év szeptember hó 25-én tartotta meg rendes havi ülését, amelyen *Balázs Flóra* elnököl. Az elnök megnyitó üdvözlő beszéde és a határozatképesség megállapítása után *Jajczai Mária* felolvasta a múlt havi jegyzőkönyvet, mely ellen észrevétel nem történt. *Vály Ferenc* a pénztári állományról számolt be, amit az igazgatóság megnyugvással vett tudomásul. *Szieben József* főtitkár az egyesület havi munkájáról számolt be, majd a betegápolók Olthonával kapcsolatos ügyeket ismertetve, végül beszámolt összegszerűen arról, hogy a vezetőségnek a kölcsönökből milyen szép összeget sikerült e rövid idő alatt vissza fizetnie. *Balázs Flóra* bejelentette, hogy az Olthon vezetével kapcsolatosan egy részvénnyeljárásról is megvett az egyesület, amelynek igazgatói cébbejegyzés alapján *Balázs Flóra, Szieben József* és *Deák Mária*, a felügyelő-bizottságba: *Vály Ferenc, Szele József* és *Herceg Antalné*, a pótfelügyelő-bizottságba: *dr. Dworcák Antal* és *Somogyi Anna* jegyeztetett be. Ezután a főtitkár indítványozta, mondja ki határozatilag az igazgatóság, hogy havonta az egyesület minden tagjától 20 fillért szedjen aggokori és rokkantsági alapra *Hallgató Gyula, Herceg Antalné, Görög Ferenc, Lázár Mihályné* és még többek hozzájárulása után az igazgatóság az indítványt magáévá tette. A titkárnő jelentésére *Horváth Lidiét* az igazgatóság megintette. *Császár Gyuláné* kérelme felett az igazgatóság kórházi bizonyítványainak bemutatása után dönt. *Gründorf Nóra* kérelme elfogadatlott. *Polonyi Lajosné* és *Misik Sándorné* kérelme is elfogadatlott. *Tomes Jánosné* kérelmének elintézetlen ügye miatt helyt nem adott. A főtitkár indítványozta, hogy karácsonyra gyermek-felruházási akciót rendezzünk, oly tagjaink gyermekei részére, akik erre szorulóknak. Az igazgatóság az indítványt magáévá tette. *Tóth Gyuláné* indítványozta, hogy a tagok részére, egységes gallér viselését tegyék magukévá, amit a szolgálati ruha felett viselének. Az igazgatóság az indítványt magáévá tette és megbízta az elnököt, járjon utána a szövetbeszerzésnek és arról legyen jelentés. Ezután több belső egyesületi ügy tárgyaltatlott fel, majd az új tagok névsora olvastatlott fel, ami ellen kifogás nem történt. A napi-rend tárgysorozata kimerülvén elnök az ülést bezárta.

Egyesületi üléseinkről szóló közleményeinket helyszüke miatt jövő számunkban hozzuk.

Felelős kiadó: Szieben József.